

Authentiek of non-conform ?...

Het erfgoed van waardevolle classic-, sports- en performance cars dient uiteraard behouden te blijven. En het liefst in een zo mooi mogelijke staat. Alle auto's zijn helaas aan slijtage en achteruitgang onderhevig en dienen dus op enig moment onder handen genomen te worden.

Bij restauraties in het hogere prijssegment gaat het vaak om aanzienlijke investeringen en, begrijpelijk, komen dan vragen aan de orde over de kosten, wat er precies gedaan gaat worden en welk resultaat wordt beoogd. Dat moet duidelijk zijn; wordt de techniek en carrosserie aangepakt voor zorgeloos, regelmatig gebruik ? Moet de auto terug naar top-staat ? Of zelfs concours-staat om mogelijk een *best of show* prijs te pakken ? Alles is mogelijk.

Een recente juridische procedure op ons kantoor betrof de volgende kwestie: een Amerikaanse sportwagen uit 1963 werd door koper aangeschaft, ondermeer omdat de auto een restauratie had ondergaan waaraan een belangrijke prijs was toegekend. Dat geeft vertrouwen. Volgens de jury vooral omdat bij restauratie alle technieken, materialen en onderdelen uit de periode waren gebruikt, zodat de auto "periode-correct" en daarmee volledig authentiek was gebleven.

Ook de voorbereiding-, lak- en coating waren aangebracht zoals dit bijna 60 jaar geleden gebeurde. Experts en kenners van dit merk en model weten allen, dat deze oudere bewerkingstechnieken en laksoorten bij regelmatig gebruik na enige tijd kunnen leiden tot kleinere imperfecties in het lakwerk. Dat gebeurde ook en de koper was er zeker niet over te spreken en vorderde herstel van de barstjes en kleine scheurtjes en schadevergoeding... Er was bij de verkoop immers verteld dat er een top-restauratie was uitgevoerd.

De juridische vraag gaat dan over de zg. conformiteit; heeft de koper een zaak (auto) gekregen met de eigenschappen (een goed uitgevoerde toprestauratie) die hij mocht verwachten? Naar onze mening is het antwoord daarop: ja. Er zijn restauratie-prijzen aan de auto toegekend op basis van *originaliteit en authenticiteit*. Feitelijk krijgt de koper de auto zoals hij deze ook gekregen zou hebben als hij in 1963 de showroom, ergens in Amerika, zou zijn binnengelopen. Ook in 1963 zou na enige tijd het euvel zich hebben voorgedaan.

Koper stelt tevens dat als de auto met moderne aanbreng-technieken en laksoorten (opnieuw) wordt behandeld, de imperfecties zich niet zouden voordoen en dat is ook wat er gevorderd wordt.

Dat zal zonder meer waar zijn; in 60 jaar is er in de laktechnologie zeker veel verbeterd. Maar dat is niet waar het hier om draait; zo zal het ook verleidelijk zijn om bij een restauratie de oude trommelremmen te vervangen door geventileerde schijfremmen, doch dat heet dan upgrading of partial improvement, etc. Maar zeker geen top-restauratie.

Ook het Rijksmuseum zal bij de restauratie van bijv. een schilderij van Rembrandt, veel tijd besteden aan minutieus onderzoek naar de onderliggende verflagen en deze met uiterste zorg herstellen, zoals het in de periode van vervaardiging van het werk hoorde te zijn. De kunstrestaurateur die vervolgens met twee componentenlak aan de gang gaat, omdat het dan "langer goed blijft" kan direct zijn verfdooisje inpakken en vertrekken...

Ergo, de koper heeft precies gekregen wat hij mocht verwachten; een top-gerestaureerde auto, met de authentieke aanpak van 60 jaar geleden. Met de ongemakken die daar dan bij horen. Dat is de waarde en charme van een mooie classic car. Wie dat niet begrijpt of daar niet goed tegen kan, kan beter een nieuwe Toyota of Opel kopen.

De zaak loopt nog; we gaan horen hoe de rechter hier over denkt...

Albert S. Oegema

www.legion.nl;